

χειμῶνα διὰ τὰ πολλά ὄρη, θερμὴ δὲ τὸ ἔαρ, ἀλλ' εὐκρατος διὰ τοὺς δρασερούς τῆς θαλάσσης ἀνέμους. Αἱ νῆσοι εἰς ἃς ἐπετρέπη νὰ ἐμπορευῶνται οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ Ἀμερικανοί, εἶναι μὲν αἱ ἀξιολογώταται τοῦ Ἰαπωνικοῦ ἀρχιπελάγους, ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἄλλαι οὐχ ἥττον ἀξιόλογοι, ἡ Σικόκφ, παραδείγματος χάριν, πρὸς ἀνατολὰς τῆς Νίππον καὶ τῆς Κιουσιού, μῆκος πεντήκοντα καὶ πλάτος εἰκοσιπέντε λευγῶν ἔχουσα, μηδέποτε ὑπὸ Εὐρωπαίου πατηθεῖσα. Μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων νήσων ἐκτείνεται ἡ τρικυμιάδης θάλασσα Σουονάδα, πλήρης σκοπέλων καὶ νησιδίων ἀγνώστων εἰς τοὺς πονήσαντας τοὺς χάρτας ἡμῶν. Ἡ Ὄσακα κεῖται ἐπὶ τῆς θαλάσσης ταύτης, καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἠθέλησαν νὰ κατασκευάσωσι προκυμαίαν ἵνα καταστήσωσιν ἀσφαλῆ τὸν λιμένα αὐτῆς. Ἀλλὰ τὰ κύματα ἀνέτρεπον λυσσῶντα τὰ ἔργα· ὅθεν ἐνόησαν ὅτι τὸ τρομερὸν δαιμόνιον τῆς Σουονάδας ἀπῆται θῦμα, καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐξιλεοῦτο εἰ μὴ δὲν ἐτοιγίζετο τις ζῶν ἐν τῇ προκυμαίᾳ. Ἡ παράδοσις βεβαίωσι ὅτι ταχέως εὐρέθη καὶ Ἰαπωνὸς Κούρτιος (1). Ἀπὸ τῶν τελευταίων συμβεβηκότων πολλαὶ μικραὶ καταπιέσεις γινόμεναι πρὸς τοὺς ξένους ὅτε εἰσέρχοντο εἰς Ναγασάκην κατηργήθησαν. Ἄλλοτε, παραδείγματος χάριν, ὁσάκις ξένον πλοῖον προσωρμιζέτο ἐκεῖ, αἱ ἐγγύριοι ἀρχαὶ παραλαμβάνουσαι τὰς ἱερὰς βίβλους καὶ τὰ λοιπὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία ἐνέκλειον αὐτὰ ἐντὸς κιβωτίων, ἃ τινὰ ἀπέδιδον ὅτε ἀνεχώρει τὸ πλοῖον. Κατήργησαν δὲ καὶ τὸν φραγμὸν τὸν ἐμποδίζοντα τὰς ἐπιτοπίους λέμβους νὰ πλησιάζωσιν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐνελιμένον τὰ ξένα πλοῖα. Σήμερον οἱ Ἰάπωνες ὑπάλληλοι ὀμιλοῦντες κάλλιστα τὴν ὀλλανδικὴν ἐπίσημοι δὲ καὶ τὴν ἀγγλικὴν, ἔρχονται εἰς τὸ νεωστὶ ἐλθὼν πλοῖον ἐπὶ ἰόγκας· φοροῦσι δὲ λεπτότατον ἐπενδύτην, πλατεῖας ἀναξυρίδας, περικνημίδας καὶ δύο ξίφη ὡς πάντες οἱ δημόσιοι λειτουργοί. Εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἰόγκας ὁ λαὸς φορεῖ περὶ τὴν ὄσφιν στενὸν τεμάχιον πανίου, ἐπίσημοι δὲ καὶ περὶ τὴν ῥίνα. Κατὰ τὴν μεσημβρινὴν Ἰαπωνίαν οἱ τῶν κατωτάτων τάξεων ζῶσι ὅλως γυμνοί· τὸ δὲ αἶσθημα τῆς αἰδοῦς εἶναι πάντη ἀγνώστον εἰς αὐτούς. Οἱ ξένοι ἀποροῦσι βλέποντες εἰς τὰ δημόσια λουτρά λουομένου ἀναμιξάνδρας, γυναῖκας, παιδία καὶ γέροντας.

Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὰ ξένα πλοῖα ὑπάλληλοι ἐρωτῶσι πρῶτον διὰ τί ἦλθον, ἀλλὰ δὲν ἐμποδίζουσι τοὺς ἐπιβάτας νὰ ἀποβῶσιν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ νὰ περιφερωῶσιν ἀκωλύτως. Λέγεται ὅτι ἡ κυβέρνησις σκοπεῖ νὰ φανῆ μᾶλλον ἀνεκτικὴ εἰς τὸν λιμένα Ναγασάκης ὅπως ἐλκύσῃ ἐκεῖ κατὰ προτίμησιν τοὺς ξένους. Τὸ νησιδίων ὅπου διέτριψαν τοσαῦτον χρόνον οἱ ὀλλανδοί, παρὰ τὰς πύλας τῆς Ἰαπωνίας, τέμνεται

(1) Νέος Ῥωμαῖος θυσιασθεὶς (360 π. Χ.) χάριν τῆς πατρίδος εἰς τοὺς καταχθονίους θεούς. Πρὸ βάρβαρον εἶχεν ἀναίγι ἐν μέτρῳ τοῦ φόρου· ἐπειδὴ δὲ ὁ γρηγορὸς ἐκέρχεν ὅτι δὲ κλεισθῆ μόνον ὅταν οἱ Ῥωμαῖοι βίβωσι, ἐν αὐτῷ τὸ πολυμότερον τῶν ὄσων εἶχεν, ὁ Κούρτιος, ὀνομαστότατος διὰ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ, ἐκρημίσθη πάνοπλος εἰς τὸ βάρβαρον, τὸ ὅποιον ἐκλείσθη ἀμέσως.

διὰ μιᾶς καὶ μόνης ὁδοῦ, μακρᾶς διακόσια μέτρα καὶ καθαρᾶς, αἱ δὲ οἰκίαι ἔχουσι δύο ὀροφὰς καὶ πράσινα παράθυρα. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ὀσφῶν ἢ κατασκόπων, ἐντολὴν ἔχοντων νὰ παρατηρῶσι καὶ τὰ ἐλάχιστα κινήματα τῶν ἐμπορευομένων ξένων, κατηργήθη· ἀλλὰ τὸ ἔσπερας κλείονται καὶ σήμερον ἐτι αἱ κιγκλίδες, καὶ ἀπαγορεύεται εἰς τὰς γυναῖκας, πλὴν τῶν ἐταίρων, τὸ νὰ ὑπερβῶσιν αὐτάς. Τὰ παιδία ὅσα ἐγεννῶντο παρ' αὐτῶν εἰς τὴν συνοικίαν τῶν ξένων ἐθεωροῦντο ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἰαπωνίαν· ἀλλ' ὁ ὀλλανδὸς πράκτωρ κατώρθωσε νὰ στέλλῃ αὐτὰ εἰς ὀλλανδίαν ἵνα ἀνατρέφωσιν ἐκεῖ, καὶ νὰ θεωρῶνται ὡς ξένοι εἰ μὴ ποτε ἐπανέλθωσιν. Εἰς τινὰ ἄκραν τῆς νήσου ὑπάρχει εὐρυτάτη ἀγορὰ πολλὰ μὲν ἔχουσα ἐμπορεύματα χάριν ἐξαγωγῆς, κατώτερη ὅμως τῶν πωλουμένων εἰς ἄλλα μέρη τοῦ ἀρχιπελάγους. Πρὸ τῶν τελευταίων συνθηκῶν οἱ ὀλλανδοὶ ἐπάσχον πολλὰ παρὰ τῶν ἐντοπίων, σήμερον ὅμως ζῶσι μᾶλλον ἐν ἀνέσει, οὐχὶ ὅμως καὶ μόνον ὡς πρὶν, διότι οἱ Ῥῶσσοι κατέστησαν ἀξιόλογον ἐμπορεῖον ἀντικρὺ τοῦ ὀλλανδικοῦ, κατὰ τὸ ἀπέναντι μέρος τοῦ λιμένος.

(* Ἔπεται συνέχεια.)

ΗΓΕΜΟΝΕΣ ΣΙΑΜΗΣ.

— 000 —

Περὶ Σιάμης ὀμιλήσαμεν ἄλλοτε, καὶ ἀνεφέρσαμεν μάλιστα καὶ τοῦ ἡμετέρου συμπατριώτου Κωνσταντίνου Γεράκη τὸ ὄνομα, ὅστις κατὰ τὴν ἸΖ' ἑκατονταετηρίδα ὑπῆρξε πρῶτος καὶ παντοδύναμος ὑπουργὸς εἰς τὸ Ἰνδικὸν ἐκεῖνο κράτος. Τοῦ Γεράκη τούτου τὸν περίεργον βίον θέλομεν ἐκδώσει καὶ διὰ τῆς Παρθένου χάριν τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς, ἐραυζόμενοι ἐκ τοῦ ἀξιολόγου συγγραμματος τοῦ ἱερέως Ἀνθίμου Μαζαράκη (1). Ἐν τοσαύτῳ δὲν εἶναι ἥττον περίεργα καὶ τὰ περὶ τῆς κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον σταλείσης εἰς Παρισίους Σιαμικῆς πρεσβείας, περὶ ἧς διαλαμβάνει ἡ ἐπομένη ἐπιστολή, γραφθεῖσα ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκείσε ἀφίξιν αὐτῆς.

« Φίλε φίλτατε !

» Τὸ 1684 ὁ Τσαου-Ναράγιας, βασιλεὺς τῆς Σιάμης, ἀκούσας τὴν φήμην Λοδοβίκου τοῦ ΙΔ', ἔστειλε κατ' εἰσῆγγιν τοῦ Ἑλληνοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Γεράκη πρεσβείαν ἵνα προσαγορεύσῃ παρ' αὐτοῦ τὸν ἐνδοξον βασιλέα τῆς Δύσεως· ἡ πρεσβεΐα δὲ αὕτη συνέκειτο ἐξ ἐγκριτοτάτων μανδαρίνων, καὶ ἔφερε δῶρα πολυτιμα καὶ αὐτόγραφον ἐπιστολήν· δυστυχῶς ὅμως καὶ τὸ πλοῖον καὶ ἡ ἐπιστολή καὶ τὰ δῶρα καὶ αὐτοὶ οἱ πρεσβευταὶ μανδαρῖνοι κατεπόθησαν ὑπὸ τοῦ ὄκεανου.

» Ὁ Τσαου-Ναράγιας ἀπορῶν διὰ τὴν τὴν βρα-

(1) «Βιογραφία τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τῆς νήσου Κεφαλληνίας συγγραφεὶς ὑπὸ Ἀνθίμου Μαζαράκη ἱερέως καὶ διδασκάλου τοῦ Φλαγγινιανοῦ φροντιστηρίου. Ἐν Βενετίᾳ ἐκ τῆς Ἑλλ. τυπογραφ. τοῦ Φερίκου 1843.»

δύτητα τῶν πρέσβων, ἐξαπέστειλεν ἄλλους, τοὺς ὁποίους σεβασθέντα εὐτυχῶς τὰ κύματα, ἀπῆκαν νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας· ἰδοὺ δὲ πῶς ἡ *Ἐφημερίς τῆς Γαλλίας* (*Gazette de France*) περιέγραψε τότε τὰ περί τούτου·

« . . . Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν ὅπου ἔπεσαν πρηνεῖς πρὸ τοῦ βασιλέως· ἐπειδὴ δὲ πεσόντες δὲν ἐσάλευον διάλου, ὁ βασιλεὺς ἠρώτησεν ἂν εἶχον σκοπὸν νὰ μὴ σηκωθῶσι πλέον. Ἄλλ' ὁ συνοδείων αὐτοὺς **K. Vacher** ἀπεκρίθη ὅτι ἐνόσω ὁ βασιλεὺς μένη εἰς τὴν αἴθουσαν, καὶ αἱ πρέσβεις θὰ μένωσιν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. Τότε ὁ βασιλεὺς ἠρώτησεν ἂν εἶχον νὰ εἰπωσὶ τι πρὸς αὐτόν· εἰς δὲ τῶν μανδαρίνων ἀπεκρίθη ὅτι ἦσαν εὐγνώμονες διὰ τὴν συμπάθειαν τοῦ βασιλέως, καὶ διότι ἐπέτρειψεν αὐτοῖς νὰ ἴδωσι τὴν τρισέβαστον Μεγαλειότητά του. Καὶ ὁ βασιλεὺς εἶπεν ὅτι ἔχαιρε βλέπων ὑπῆκόους ἡγεμόνας, ὑπὲρ οὓς εἶχεν ἀγαθὴν ὑπόληψιν· μετὰ ταῦτα δὲ ἀπεχώρησε προσταξάς τὸν **K. Vacher** νὰ τοὺς σηκώσῃ. Ἐπειτα ἐπεσκέφθησαν τὸ παλάτιον καὶ τὸν κήπον. »

« Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἦλθε νέα πρεσβεία, παρουσιασθεῖσα εἰς τὴν **A. M.** ὑπὸ τοῦ **K. Chaumont**, ὅστις εἶχε στῆλαι ἵνα φροντίσῃ περὶ θρησκευτικῶν συμφερόντων, καὶ νὰ καταπαίσῃ τὸν βασιλέα τῆς Σιάμης νὰ γείνη καθολικὸς χριστιανός.

« Ὁ Λοδοβίκος ἐδέχθη τοὺς πρέσβεις καθήμενος εἰς θρόνον ἀργυροῦν καὶ ὑψηλόν, ἔχων περὶ αὐτόν τοὺς ἐξ αἵματος ἡγεμόνας, κάτω δὲ τῶν βαθμίδων τοὺς μεγιστάνους καὶ ὑπουργούς, καὶ πορρωτέρω ὄλους τοὺς αὐλικούς. Οἱ χρονογράφοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης βεβαιοῦσαν ὅτι ἡ στολή τὴν ὁποῖαν ἐφόρει ὁ βασιλεὺς ἐτιμάτο δεκαπέντε ἑκατομμύρια δραχμῶν. Οἱ πρέσβεις ἦλθον μέχρι τοῦ ὑποποδίου τοῦ θρόνου ἐδαφιαίως κλίνοντες τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁ ἐγκριτότερος αὐτῶν παρουσίασε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ βασιλέως του ἐπὶ τῆς ἀκωκῆς χρυσοῦ ξίφους, προσαγορεύσας εὐγενῶς τὸν Λοδοβίκον, ὅστις ἀπῆντησεν οὐχ ἥττον εὐγενῶς.

« Ναπολέων ὁμῶς ὁ Γ', δεχθεὶς ἐσχάτως τὴν σιαμικὴν πρεσβείαν, ἐνόμισεν ὡς φαίνεται περιττόν νὰ καθίσῃ εἰς θρόνον ἀργυροῦν καὶ νὰ φορέσῃ ἔνδυμα δεκαπέντε ἑκατομμύρια τιμώμενα.

« Ἐλπίζων ὅτι καὶ σὺ καὶ οἱ ἀναγνώσταί σου θὰ εὐχαριστηθῆτε ἂν μάθετε τὰ ὀνόματα τῶν ἐνδόξων τούτων πρέσβων καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς, σὲ τὰ γράφω ἐνταῦθα, ἀφίνων ὁμῶς εἰς σὲ τὸ χρέος τοῦ νὰ τὰ προφέρῃς διὰ τῶν χειλέων σου.

« Ὁ πρῶτος πρέσβης ὀνομάζεται **Φαγιασιφιπάτ**, ὁ δεῦτερος **Φραμαϊθαῖ** καὶ ὁ τρίτος **Φοξαίφραναρούγ**.

« Ἰδοὺ δὲ καὶ τῶν γραμματέων τὰ ὀνόματα· **Λουαγγιμμέντρι**, **Ναῖσαπριζαῖ**, **Λουαγγζαφούριν**, **Κουμμαχάσιτ**, **Κουνσούμπατ**, **Μουνχακφίχρετ**, **Ναῖδατ**, **Ναῖνσούμπουν**, **Κουμχενχετάλε**.

« Ἰδοὺ δὲ καὶ τὰ τῶν ἀκολουθῶν· **Ναῖβουτ**, **Κουραξασούμπατ**, **Μυναραπάκδι**, **Ναῖγιου**, **Ναῖνετ**, **Μένθανηγκ**, **Ναιπία**, **Μωγγινδάρακ**, **Μυνχανναράγ**, **Ναῖθιμ**, **Νάμιαν**, **Ναῖδετ**, **Μιμφακδιπέτρα**, **Ναῖσιου**.

« Ὡς δὲν ἀγνοεῖς, ὁ παρουσιάζων εἰς τὸν αὐτοκράτορα τοὺς πρέσβεις, ὀφείλει νὰ ἀπαγγέλλῃ καὶ ἐ-

κάστου τὸ ὄνομα· πῶς κατωρθῶναι τοῦτο ὁ βαρὼν **Feuillet de Conches**; Τὸ κατ' ἐμὲ, ἂν ἤμην ἐγὼ ἀντ' αὐτοῦ, θὰ ἐδίδον βεβαίως τὴν παραίτησίν μου.

« Ὅτε οἱ ἀνωτέρω ὀνομασθέντες πρέσβεις τε καὶ γραμματεῖς καὶ ἀκόλουθοι ἀπεβιβάσθησαν εἰς **Τολώνην**, ἐπανηγουρίζετο τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ ἑορτὴ τῆς Ἁγίας **Δωρεᾶς**· ὠδήγησαν δὲ καὶ αὐτοὺς εἰς τινὰ πλατεῖαν, ὅθεν ἐμελλε νὰ διαβῇ ἡ λιτανεία, καὶ τοὺς προσεκάλεσαν νὰ καθήσωσιν εἰς θρανία. Αὐτοὶ δὲ νομίσαντες ὅτι ὅλη ἐκείνη ἡ τελετὴ ἐγένετο χάριν αὐτῶν, ἐδέχθησαν τὰς τιμὰς μετὰ πολλῆς ἀξιοπρεπείας.

« Ἐπειδὴ εἰς τὴν Σιάμην οἱ σημαντικώτεροι καθιναται πάντοτε εἰς τὰς ὑψηλοτέρας θέσεις, ὅτε ἦλθε τὸ ὄχημα τὸ μέλλον νὰ παραλάβῃ τὸν πρῶτον πρέσβυν, οὗτος ἐπήδησεν εἰς τὸ θρανίον τοῦ ἡνιόχου· εἶδαν κ' ἔπαθον ὅσον νὰ τὸν καταπαίσωσιν ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν ἐπικρατεῖ ἡ αὐτὴ συνήθεια.

« Ἀλλὰ καὶ ἄλλο περίεργον ἔθιμον ἔχουσιν οἱ Σιάμιοι· οἱ καλοὶ σου πρέσβεις, καὶ καθ' ὅδον καὶ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ μόνοι, καὶ παρόντων πολλῶν, σφίγγουσι τὴν μύτιν των μὲ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχανόν, καὶ φουσκοκοποῦντες ἐκτοξεύουσι τὴν μύξαν μετὰ πατάγου. Μία τῶν Γαλλικῶν ἐφημερίδων ἐβεβαίωσεν ἐσχάτως ὅτι ἡ συνήθεια αὕτη ἔχει τὸ ἀριστον ἀποτελεσμα τοῦ ν' ἀπομακρύνῃ τὸν περίεργον καὶ ὀχληρὸν ὄχλον.

« Ἀλλὰ καὶ πεπαιδευμένοι φαίνονται οἱ Σιάμιοι πρέσβεις, διότι εἰς τὸ θέατρον τινὲς ἐξ αὐτῶν κατέγραφον σημειώσεις εἰς τὰ λευκώματά των, ἴσως διὰ νὰ δημοσιεύσωσι ἀναμνήσεις μετὰ τὴν ἐπάνοδόν των.

« Ἄλλη τις ἐφημερίς ἔγραψεν ὅτι ὁ **Λουαγγζαφούριν** καὶ ὁ **Κουμχενχετάλε**, καὶ ὁ **Μιμφακδιπέτρα** καὶ ὁ **Κουραξασούμπατ**, καὶ ὁ **Μυνχανναράγ** καὶ οἱ λοιποὶ, δὲν εἶναι πολλὰ εὐμορφοί, καὶ ὅτι ὁμοιάζουσιν ἀλλήλους ὅπως οἱ κίθηκες . . . ἀλλὰ τί πρὸς τοῦτο ἀφοῦ τὰ ὀνόματά των εἶναι τόσο ὠραῖα;

« Λέγεται ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς Παρισίους καὶ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς **Λαομέης**, νέος, ὡς ἠκούσα, ὠραϊότατος, τὸν ὑποῖον ὁμῶς δὲν μὲ φαίνεται νὰ πολυνοστιμειθῶσιν αἱ κομψαὶ τῆς πόλεως ἡμῶν· διότι ὅλοι γνωρίζουσιν ὅτι ὁ **Γαληνότατος** καὶ θεοφρούρητος πατὴρ του συνειθίζει νὰ κατατομῇ κατ' ἔτος ἐξ ἡ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνθρώπων, νὰ τοὺς ἀλατίζῃ καὶ νὰ τοὺς τρώγῃ εἰς τιμὴν τῆς μνήμης τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει πατρός του. Ποῖα λοιπὸν θὰ θελήσῃ νὰ λάβῃ συνέντευξιν μετὰ τοιοῦτου ἀνθρωποφάγου;

« Σὲ στέλλω δύο φωτογραφικὰς εἰκόνας παριστανούσας τὸν πρῶτον βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν τῆς Σιάμης. Ὁ βασιλεὺς οὗτος ὀνομάζεται **Συμδέτχ-Φρά-Παραμένδρ-Μαχά-Μογγούτ**. Τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ εἶναι εὐρωπαϊκώτερον τοῦ ὀνόματός του· φορεῖ πῖλον ὅμοιον τοῦ τῶν Ἀγγλῶν ἀπομάχων, **παρταλόριον**, **γελέκον** καὶ ἐπενδύτην γαλλικὴν, λευκὴν λαιμοδέτην συνδεδεμένον δι' ἀδάμαντος ἢ σμαράγδου, καὶ μὲ τὴν δακτυλιδιοφορτωμένην δεξιάν του κρατεῖ **ραβδίον** καὶ μέγα **μανδύλιον**, ἐπέχον ἴσως τόπον τῶν **μανδυλίων** τὰ ὅποια δὲν ἔχουσιν, ὡς εἶδομεν οἱ ὑπήκοοί του.

Βασιλεὺς Σιάμης.

Βασίλισσα Σιάμης.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν πρέπει ν' ἀποσκορακίζωμεν ὅλα τὰ πάτρια ὁ Μεγαλειότατος Συμδὲτ-Φρά-Παραμένδρ-Μαχά-Μογγούτ δὲν φορεῖ κάλτας, ἀλλὰ μόνον πλουσιωτάτας ἐμβάδας· ὅθεν τὴν μὲν κεφαλὴν εἶναι Ἄγγλος, τὴν δὲ μέσσην Γάλλος καὶ τοὺς πόδας Σιάμιος, Κάθηται δὲ ἐπὶ θρανίου τοῦ ὁποῖον ἀνυλοῦται καὶ καταβιβάζεται διὰ μηχανῆς τινος, χωρὶς διόλου νὰ σαλεύῃ ὁ Μεγαλειότατος.

» Ἡ βασίλισσα ὅμως δὲν παρεδέχθη τὸν ξένον συρμόν· ὡς βλέπεις, οὔτε κάλτας, οὔτε ἐμβάδας φορεῖ, καὶ τὰ στήθη της εἶναι πολὺ ἀνοικτότερα ἢ ὅσον συνειθίζουσιν αἱ ἡμέτεραι. Ἄλλ' οὔτε κρινολίαν μεταχειρίζεται.

» Μετ' ὀλίγον καὶ ἄλλα. Ἐρῶωσο.

» Δ. Μ. »

ΤΩ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ.

— 000 —

Ἀξιότιμη Κύριε!

Φρονῶν ὅτι τὸ πολυτιμότερον καὶ σεμνότερον τῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων προγόνων περισωθέντων ἡμῶν, ὡς νομιμοῖς ἐκείνων κληρονόμοις, ἀγαθῶν εἶναι ἡ γλῶσσα, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο πολλὴν τὴν ἐπιμέλειαν καὶ σπουδὴν περὶ αὐτὴν δεφείλομεν νὰ καταβάλλωμεν, πρὸ ἐτῶν ἰκανῶν κατεγινόμεν, ἐν Κεθήροις ἐτι τῇ ἐμῇ πατρίδι τὰς διατριβὰς ποιούμετος, εἰς συλλογὴν λέξεων καὶ φράσεων καὶ παροιμιῶν, συνειθιζομένων εἰς τὰ στόματα τοῦ λαοῦ τῆς νήσου ἐκείνης, καὶ πολλὴν τὴν περιέργειαν ἔχουσῶν, ὡς μὴ ἀπαρτωμένων εἰς ἄλλα τῆς Ἑλλάδος μέρη, κατὰ γε τὴν ἐμὴν γνώμην, εἰμὴ πασῶν, τῶν πλείστων τοῦλάχιστον. Τὸ λεξιλόγιον τοῦτο, ἀλφαβητικῶς συντεταγμέν-